

ХРИСТОС - ДЪРВОТО НА ЖИВОТА

За човек е трудно да се смири и да признае истинността на думите, изречени от апостол Павел: **“Затова, както чрез един човек грехът влезе в света, и чрез греха - смъртта, и по този начин смъртта минава във всичките човеци, понеже всички съгрешиха.”** (Римляни 5:12) Как така? Виновен е един, а отговорят всички! Ние не сме били в Едемската градина и не сме съгрешили там. Къде е справедливостта?

Има една история за жена, която казала нещо подобно на друг човек. След няколко дни размишление, този човек отишъл в дома на жената с една кутия в ръце и я помолил да я пази за малко време. Тръгвайки си, той ѝ казал да не поглежда вътре в кутията. Как мислите, могла ли е жената да остане безразлична към оставената вещ? Каквото и да правела, мислите ѝ неволно се връщали към тази злощастна кутия. Тя е взела в ръце и се заслушала, защото от нея се чували звуци, които още повече подбудили любопитството ѝ.

Накрая неистдържайки, жената решила леко да отвори кутията, за да може да погледне съдържанието ѝ както се казва, с едно око. Веднага щом направила това, една мишка изскочила от там и избягала. Когато човека дошъл за кутията и видял, че жената крие очите си, той разбрал всичко. Жената също разбрала урока.

По някакъв непонятен начин, без да сме били в Едем, ние сме наследили грешната природа на Адам и неговите наклонности. Цялото човечество по това време е било вътре в първия човек и е участвало в непокорството на Бога. Резултатът - смъртта е преминала във всички хора. За съжаление, и ние можем да констатираме, че сме грешни и не трябва да се превъзнасяме над Адам. Той е съгрешил веднъж, а ние колко пъти? Апостол Павел казва, че Адам се явява образ на бъдещето човечество, на всички нас, които живеем и днес, колкото и да не ни харесва това. Божието предупреждение: „...от дървото за познаване на доброто и злото да не ядеш, защото в деня, когато ядеш от него, ще умреш.“ се е изпълнило не само по отношение на Адам, но и по отношение на нас - неговите потомци.(Битие 2:17) Чрез непокорството човечеството е отпаднало от корена, който ни храни със сока на живота- ние сме умряли духовно и приличаме на увяхващ букет, лишен от корени. А колко добре е започнало всичко-идеален, непорочен човек, заобиколен от благоприятен свят. Всичко е било възможно, дори да яде плодовете от дървото на Живота. Но защо да се яде от плодовете му, ако си вечен и нямаш страх от смъртта? Нали ние не пием лекарство, когато сме здрави? Само една забрана- да не се ядат плодовете от дървото за познаване на доброто и злото! Ние не знаем какво е било това дърво, а и не е важно, но бихме могли да кажем, че човек обикновено познава злото, като върши лошо дело - като извърши грях. Ех, ако само нашите прародители не бяха протегнали ръцете си към това злополучно дърво...Но ние от днешната съвременност не можем да променим миналото. Ала има Един, Който промени нещата за нас!

Някога, на бреговете на Галилейското езеро в синагогата в Капернаум, прозвучали думите на Исус Христос, поразили публиката: „Аз съм живият хляб, който е слязъл от Небето.

Ако яде някой от този хляб, ще живее довека, да! И хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът, която Аз ще дам за живота на света...Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот, и Аз ще го възкреса в последния ден.“ (Йоан 6:51,54)

Какви странни думи! „Тежко е това учение, кой може да го слуша?“-възмутили се слушателите. Хората не разбрали, че Исус говори за приемането на Неговото слово и Неговия живот. Той не ги е призовавал буквално да ядат Неговата земна плът и кръв, Той е имал предвид нещо друго. Евангелието на Йоан започва с думите: “В началото бе Словото, и Словото беше у Бога, и Словото бе Бог. То в началото беше у Бога. Всичко чрез Него стана...И Словото стана плът, и живя между нас, и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, че беше пълно с благодат и истина.“ (Йоан 1:1,2-14) Оказва се, че **Христовата плът е Божието Слово, което може да ни даде вечен живот, ако приемем това Слово вътре в нас, обичаме го и го изпълняваме.**

За кръвта е писано в Битие 9гл. Бог забранява на Ной и неговите потомци да ядат месо с живота му, тоест, с кръвта му, като също обещава да изисква за проливането на кръвта (в която е живота на човека) от всеки човек или животно. Ценността на кръвта е в това, че в нея се съдържа живота.

Как се отнасяме ние към живота на Исус Христос? Какво означава той за нас? Дали животът на Исус става наш живот? Или ние без Него сами се опитваме да достигнем вечния живот? Наистина, ние получаваме опрощението на нашите грехове даром, чрез вяра. Но ако след това в нашия духовен живот ние застинем, не се развиваме, Божието Слово и животът на Христос не са в нас и ние сме сами! Но не си мислете, че Бог ще се примири с това ни състояние, Той обезателно ще постави такъв човек в обстоятелства на проверка за верността му. Христовата плът и кръв са свети в очите на Небето, а още повече трябва да бъдат свети за нас.

“Аз съм живият хляб, който е слязъл от Небето. Ако яде някой от този хляб, ще живее довека, да!“ (Йоан 6:51) За какво говорят тези думи на Христос? Спомнете си, че нашият Създател затвори в Едем достъпа до дървото на Живота за падналия човек.

Защото е невъзможно да се съгрешава, насищайки се с плодовете от дървото за познаването на доброто и злото, и в същото време да се яде от дървото на Живота. Човекът не можеше да стане достатъчно добър, за да се върне при Дървото на Живота, и Бог в Своята милост, на Своего време отново отвори за всеки от нас достъпа до дървото на вечния живот, което Исус Христос стана за нас.

Скъпи приятелю, ти си недоволен от отредената ти роля на отсечената, изсъхваща клонка, която е непригодна за нищо, освен да се изгори в огъня? Не си съгласен с факта, че в Адам си участвал в грехопадението и законът на греха, водещ до смърт, живее в теб? Тогава това слово на Исус е адресирано до теб. **Бог отново поставя човека пред избор, какво да избере: греха, който дава знание за сатанинските дълбини, или Дървото на вечния живот. Това е единственият ни шанс да прекъснем връзката с греха. Шанс от Господа.**

Как е могло да стане така, че извършеното на Голгота изкупление от Христос е могло да се разпростре върху всички, които повярват, дори и до днес? Ние не можем да го разберем, но това е станало! Христос не е бил обикновен човек, дори скептиците са го разбрали, когато Той е възкръснал.

Как съгрешението на Адам е повлияло на всички потомци? И как извършеното от Христос е повлияло на всички Негови последователи? Човечеството има само двама уникални представители в този смисъл - Адам и Христос. Казаното до тук не може да се каже за друг представител на човечеството. Само те се открояват в Библията, в която се казва: **“Първият човек е от земята, пръстен, вторият човек е от Небето.”** (1Коринтяни 15:47) **Хората са могли да се съмняват в значимостта на Христос до Неговото възкресение, което се е случило дори с апостолите. Но възкресението на Христос променило всичко, апостолите също се променили - те станали пригодни за изграждането на Христовата Църква. Апостол Павел казва: “Ако Христос не е бил възкресен, то празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра...Но Христос наистина е бил възкресен, първият плод на починалите. Понеже, както чрез човека дойде смъртта, така чрез човека дойде и възкресението на мъртвите. Защото, както в Адам**

всички умират, така и в Христа всички ще оживеят. Но всеки на свой ред: Христос-първият плод, после, при пришествието на Христа, тези, които са Негови.“ (1Коринтяни 15:14,20-23)

Тези думи съдържат насърчение да направите правилния избор. Бъдете благословени в Христа и стойте при дървото на Живота, което е сам Той!

Превод: Светлина за теб

